

2011

Il Gran Veglio Di Creta

George Economou

Yiorgos Chouliaras

Follow this and additional works at: <https://ir.uiowa.edu/iowareview>

Part of the [Creative Writing Commons](#)

This work has been identified with a <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>>Rights Statement In Copyright.

Recommended Citation

Economou, George and Yiorgos Chouliaras. "Il Gran Veglio Di Creta." *The Iowa Review* 41.2 (2011): 109-110. Web.

Available at: <https://doi.org/10.17077/0021-065X.7031>

This Contents is brought to you for free and open access by Iowa Research Online. It has been accepted for inclusion in The Iowa Review by an authorized administrator of Iowa Research Online. For more information, please contact lib-ir@uiowa.edu.

GEORGE ECONOMOU

IL GRAN VEGLIO DI CRETA

Translated by Yiorgos Chouliaras

*“Dentro dal monte sta dritto un gran veglio,”
Inferno XIV.103*

He is the dream we choose not to remember,
buried where once the green life quilted our land
of golden tales of the cradled years before
it was wasted, the center of the center.
He's hidden now under the softly padded
tracks of foxes and wolves, beneath the hairline
of a king who cannot let go what he knows
has gone out of his mind but not his center.
A guide calls or is called, with lips that are blessed
with power to unearth the lost dream of him
whose tears feed the rivers of our barren hopes,
and says of him to us he is the center
of our story and our brains and that he falls.

109

“Dentro dal monte sta dritto un gran veglio,”
Inferno XIV.103

Εκείνος είναι το όνειρο που διαλέγουμε να μη θυμόμαστε,
θαμμένος εκεί όπου κάποτε η ζωή πρασίνιζε τον τόπο μας
με τις χρυσές ιστορίες των χρόνων του λίκνου πριν
ερημώσει, το κέντρο του κέντρου.

Είναι κρυμμένος τώρα κάτω από τα ελαφροπατημένα
ίχνη αλεπούδων και λύκων, κάτω από την γραμμή των μαλλιών
ενός βασιλιά που δεν μπορεί να αφήσει ό,τι γνωρίζει πως
έχει σβήσει από το μυαλό του αλλά όχι από το κέντρο του.
Ένας ξεναγός φωνάζει ή τον φωνάζουν, με χείλη ευλογημένα
με τη δύναμη να ξεθάψουν το χαμένο όνειρο εκείνου
που τα δάκρυά του τρέφουν τα ποτάμια των άγονων ελπίδων μας,
και λέει για εκείνον σε εμάς αυτός είναι το κέντρο
της ιστορίας μας και του μυαλού μας και ότι πέφτει.